

ORQUESTRA SIMFÒNICA
SEGLE XXI

JORDI MORA DIRECTOR

JULIOL-AGOST 2006

ORQUESTRA SIMFÒNICA
SEGLE XXI

JORDI MORA, *DIRECTOR*

CONCERTS

Dissabte 29 de juliol de 2006, 22.00 h
BIBILOTECA JOAN TRIADÚ
VIC

Diumenge 30 de juliol de de 2006, 22.00 h
TEATRE MUNICIPAL L'ATENEU
IGUALADA

Dilluns 31 de juliol de 2006, 22.00 h
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

Dimarts 1 d'agost de 2006, 22.00 h
PLAÇA RAMON GODÓ
COPONS

Dimecres 2 d'agost de 2006, 22.00 h
AMFITEATRE DE LA FONT CUITORA
CAPELLADES

PROGRAMA

I PART

R. Wagner (1813-1883)

Obertura dels Mestres Cantaires de Nürnberg

P. I. Txaikowski (1840-1893)

Romeo i Julieta

II PART

J. Brahms (1833-1897)

Simfonia n. 3 en Fa Major, op. 90

I Allegro con brio

II Andante

III Poco Allegretto

IV Allegro

" DE HANS SACHS A BECKMESSER, TOT ARRIBANT A HANSLICK"

Amb aquest enunciat barregem realitat amb ficció: d'un personatge històric com és el del crític austríac Hanslick, contemporani de totes les obres que s'escolten al concert d'avui, passarem pels personatges de l'òpera de Wagner, *Els Mestres cantaires*, encara que en certa manera van tenir una existència més o menys veritable. Sachs, que és el protagonista central d'*Els Mestres cantaires*, un home assenyat i prudent, coratjós i victoriós, un vertader símbol nacional germànic com ho esdevé també l'òpera wagneriana. Beckmesser, l'antítesi, el mestre cantaire que fracassa, envejós i oposat a la poesia de la joventut, maldestre, tal i com abans, sense justícia havia estat qualificada la música de Tchaikovsky. I Hanslick, influït pel formalisme, defensor de la música pura, germànica, conservador i en certa mesura ridiculitzat pel propi Wagner a *Els Mestres cantaires* –hom l'identificà amb Weckmesser!–, el Hanslick amic i partidari de Brahms. Un entrellat fictici, on les identificacions, com sempre, són empobridores, i oculten la complexa realitat.

L'obertura d'*Els Mestres cantaires*, a diferència de les escrites per Wagner per a la resta de les seves òperes, la compongué a l'inici, vers l'any 1862. Des de 1845 que havia redactat un primer esborrany del llibret de l'òpera, a partir de nombroses lectures de Wagen-seil, J. Grimm o de Gervinus. A la resta d'obertures, el compositor s'hi afrontava després de tenir tota l'obra escrita, i per tant estava en condicions no només de poder fer un gran fresc, que no és mai el cas, sinó de redactar amb contundència simfònica el que creia

necessari per a preparar l'estat d'ànim dels oïents i introduir-los a l'acció que estava apunt d'esclatar. Wagner, tenia, però, ben clar el que cercava d'aquesta gran òpera còmica, també un altre cas isolat dins la seva obra. L'obertura és arrabassadorament optimista, insultantment segura i sòlida, tot hi és justificat, tal i com ho serà a l'òpera. Poc importa, doncs, que no hi apareguin tots els temes cabdals, és l'actitud envers la vida el que s'hi reflecteix, una "celebració de l'art en sí mateix". Nietzsche en va dir que era "magnífic, sobrecarregada, contundent", al capdavant és un genial *coup de théâtre* ja al començar, i una epifania del que esdevindrà l'obra només pel fet de tractar els seus tres temes principals de forma contrapuntística. El triomf de l'Art i la Poesia, en les paraules de Sachs.

Shakespeare va ser un referent dramàtic al romanticisme. La lectura que se'n feu no corresponia a la que era possible en temps del barroc anglès. Berlioz en compongué un títol emblemàtic amb la seva simfonia dramàtica *Roméo et Juliette*, el 1839. El jove Tchaikovsky conegué Berlioz el 1867. En aquells moments, el compositor rus havia entrat en contacte amb Balakirev, de qui acceptava els consells, i sovint algunes imposicions. Després d'haver compost la seva *Simfonia* nº 1, Tchaikovsky, atiat per Balakirev, escriu la seva fantasia *Romeo i Julieta* en només 6 setmanes. L'obra de Berlioz seria el referent per a Tchaikovsky, a més a més la resolució d'un problema que també era el mateix que preocupava el Beckmesser wagnerià: el pes de la tradició i les normes. Però així com per a

aquest ridícul i petulant personatge les normes el perdran, Tchaikovsky va aconseguir trobar una solució d'èxit. El seu *Romeu i Julieta* va representar el seu primer gran èxit. Resolia la quadratura del cercle: conciliar la tradició de les formes clàssiques amb les aportacions innovadores de Liszt. Aconseguí fer presents els temes amb personalitat dramàtica, hereus de Shakespeare, dotar-los d'interdependència musical, amb caràcter diferenciats. Però aquesta quadratura, en la que tot sovint volia rectificacions Balakirev, l'empenyà a fer fins a tres versions diferents, i no en trobà una de còmoda fins el 1880. Quan el Romanticisme semblava *demodé*, s'agafà l'obra de Tchaikovsky com a cap de turc, un Beckmesser a qui descarregà cops de pal només pel fet d'haver sabut trobar un estrany aliatge: bellesa melòdica, força dramàtica i interès formal.

Brahms va ser entès al seu temps com el cabdill de la partida contrària a Wagner. Ens falta el tercer personatge, Hanslick, en bona mesura l'ordidor d'aquell enfrontament periodístic...potser. Hanslick faria de les simfonies brahmsianes el paradigma de la música absoluta, de la forma musical perfecta, clàssica novament, l'antídot contra el sense sentit romàntic i les desproporcions wagnerianes. El cas és que Brahms trigà quinze anys fins a trobar una proposta formal plausible a la seva primera simfonia. Calia anar sobre segur per a no

esdevenir un epígon de Beethoven, o de Wagner i Liszt. Però a més a més, a ell li era necessària l'experimentació, un empirisme que va poder practicar amb les orquestres de Detmold, i després de Meiningen. A partir de 1881 H. Von Bülow, antic col.laborador de Wagner, i primer marit de Cossima... Wagner, donà l'oportunitat a Brahms de col.laborar amb una de les millors orquestres de les contrades germàniques. Com a conseqüència d'aquells assajos, i d'un viatge pel Rin, Brahms interrompé de forma sobtada, i arrauxadament romàntica, l'estada d'estiu a Bad Ischl: en només quatre mesos compongué la *Simfonia* nº 3, a partir d'uns apunts anteriors. I amb ella crea una obra que conté un dels moviments més elegíacs de tot el segle XIX, emparentat amb el *lied*, en uns anys en què Brahms s'abocà a la composició de cançons i al tracte amb una destacada intèrpret.

La cançó, una elegia, té un text, i per tant un significat. Com el té algun dels temes d'*Els Mestres cantaires*, com el pot tenir per associació semàntica el fragment que identifica el monjo shakesperià a la fantasia de *Romeu i Julieta*. Potser en certa mesura cadascuna de les obres participa tant de Sachs, com de Beckmesser, com de Hanslick.

Francesc Cortès

L'ORQUESTRA SIMFÒNICA SEGLE XXI

L'Orquestra Simfònica Segle XXI es va crear l'any 1999 amb l'objectiu que professionals i estudiants avançats del món de la música puguin ampliar i perfeccionar el seu repertori simfònic.

La forma metòdica i vivencial del treball orquestral que es fa, l'alt interès del repertori a treballar junt amb el bon resultat dels concerts fan d'aquesta orquestra una plataforma ideal per a músics tant d'arreu del país com de fora (especialment País Valencià, Comunitat de Madrid, Alemanya i Escòcia) que vulguin obtenir un requeriment musical amb profunditat.

Una part essencial del projecte és una molt singular i fascinant metodologia de la seva programació principal: des dels seus començaments s'estan treballant i interpretant les simfonies de Beethoven en ordre cronològic. Això fa i farà possible, no només anar coneixent la integral simfònica d'aquest compositor, sinó també aprofundir en la comprensió de la seva fascinant evolució com a compositor orquestral. L'any 2005 es va arribar a la 7a Simfonia. Atès l'èxit i l'interès creat amb aquest sistema, es va començar a fer el mateix amb l'obra orquestral de Schumann (1a Simfonia a l'estiu del 2002 , 2a Simfonia a l'abril del 2004) i J.Brahms (1a Serenata a l'abril del 2001, 2a Serenata a l'abril del 2003, 1a

Simfonia al juliol del 2004 i 2a Simfonia al juliol del 2005). Aquest estiu s'arribat a la seva 3a Simfonia. Aquesta programació es complementa amb obres orquestrals i concerts amb solista del gran repertori clàssic i romàntic.

L'Orquestra Simfònica Segle XXI és també una plataforma ideal per a joves solistes del país (Lluís Rodríguez, Abigail Prat, Albert Mora, Carles Pertegaz, Benjamín Scherer, José Mor, Albert Jiménez i Pilar Valero) i altres solistes internacionals com Elizabeth Sombart i David Ascanio.

L'organització central d'aquesta orquestra és principalment a càrrec dels propis músics juntament amb el suport de l'Escola/Conservatori d'Igualada i l'Escola de Música de Vic, als quals volem expressar el nostre agraïment.

En els propers tres anys l'orquestra Simfònica Segle XXI vol completar el cicle Beethoven-Schumann- Brahms i culminar-lo el 2009 estrenant el futur Auditori de Vic amb la 9a Simfonia de Beethoven.

JORDI MORA

Neix a Barcelona i realitza els seus primers estudis musicals al Conservatori Superior de Música d'aquesta mateixa ciutat. A Alemanya es gradua a l'Hochschule für Musik de Würzburg com a oboïsta, i es llicencia en Musicologia i Filosofia a la Universitat de Munic, amb el tema "L'estructuració de les funcions verticals a l'instrumentació de l'obra simfònica de Beethoven". Estudia direcció orquestral i fenomenologia de la música amb Sergiu Celibidache, participant en nombroses classes magistrals i cursos de direcció a la Universitat de Mainz, a Munic amb la Münchner Philharmoniker, així com altres cursos a Trier, Londres, Stuttgart i París.

Ha estat director titular de la Münchner Camerata, de l'Orquestra Simfònica del Vallès i de l'Orquestra Nacional de Grècia. Com a director convidat ha dirigit a Alemanya, l'Estat espanyol, França, Itàlia, Rumania, Rússia, als EUA i a l'Amèrica del Sud, orquestres com l'Orquestra de la Ràdio i Televisió de Grècia, la Filharmònica de Minsk, l'OBC, l'Orquestra Simfònica de Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Simfònica de Castilla y León, la Simfònica de València, entre d'altres. El seu repertori va de l'època barroca fins a nombroses estrenes, especialment d'autors espanyols i argentins. Ha estat membre del jurat de diversos concursos internacionals (Mitropoulos, Tàrrega).

Duu a terme una ampla tasca pedagògica especialment a l'Estat espanyol, Suïssa, Alemanya, Noruega i Argentina. El 2003 va ser nomenat professor de direcció orquestral de l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Actualment és director de l'Orquestra Simfònica Segle XXI i de la Bruckner Akademie Orchester a Munic, orquestra amb la que està realitzant la integral de l'obra simfònica d'aquest compositor.

FORMACIÓ ORQUESTRAL ORQUESTRA SIMFÒNICA SEGLE XXI

VIOLINS

Grajales, Emília - *Concertino*
Miguel, Diego - *Cap de 2ons vl*
Andújar Bernadí, David
Arias, Diego
Berlinches Torras, Pol
Bernadí Pallarols, Josep
Bisbal Talló, Núria
Casanovas Sala, Mariona
Duque, Pablo
Etxeandía Arrondo, Garazi
Fernández Aguilera, Gerard
Forns, Isaac
Gamón Antoni, Octavi
García López, Violeta
García, Estela
García-Patos Revenga, Marta
González, Jacob
Gràcia Rodríguez, Xavier
Guerrero Moreno, Soraya
Gutiérrez Martín, Ana
Ibáñez, Frederic
Loscos Tolmos, Roser
Miravete Fernández, Àntimo
Riviere Rios, Elías
Santmartí Allala, David
Tomàs Gamisans, Màrius
Tura Brugués, Jordi
Vilarrúbies, Anna

VIOLES

Amorós, Maria
Fugaroles Ferrer, Joana
Keil, Jürgen
Martínez, Lluís
Sánchez, Abel
Simal Ros, David
Fabregat López, Anna

VIOLONCELS

Galvany, Núria
Moeneo Elejabarrieta, Sara
Pérez Izquierdo, Iván
Piñol Vicedo, Jordi
Pla Codina, Mireia
Prat Sabater, Oriol
Pasquina, Noemí
Pugès, Quico

CONTRABAIXOS

Arribas, Eduard
Boixadós Gómez, Enric
Molinari, Franco
Regada, Artur
Serena, Fernando
Santmartí, Martí

FLAUTES

Albert, Maria Pau
Alguacil Gomar, Maite
Alonso Valls, Ester
Arrufat, Carmen
Sempere Rastad, Tunc

OBOÈS

Carmona Tobella, Ma. Alba
Jungbauer, Christiane
Paré Curell, Martí
Requesens Roca, Pol
Vilella García, Fernando

CLARINETS

García Martín, Ana Ma.
Hernández Pons, Sara
López Pérez, Ibin
Martínez, José María
Sempere Rastad, Vicente

FAGOTS

Fusté Pujadó, Pepa
García, Ramiro
Guasteví, Laura - *Contrafagot*
Rodríguez Enriquez, Estela

TROMPETES

Figuerola, Enric
Galve Borja, Fco. Javier
Lázaro Capilla, Raúl

TROMPES

Beltran, Oleguer
Rieband, Irena
Salgueiro, Héctor
Zehentbauer, Simon

TUBA

Puertas Malagarriga, Maria

TROMBONS

Lesmes Sixto, Ricardo
Ruiz Mate, David
Sánchez Martí, Marc
Calduch, Lluís - *Trombó Baix*

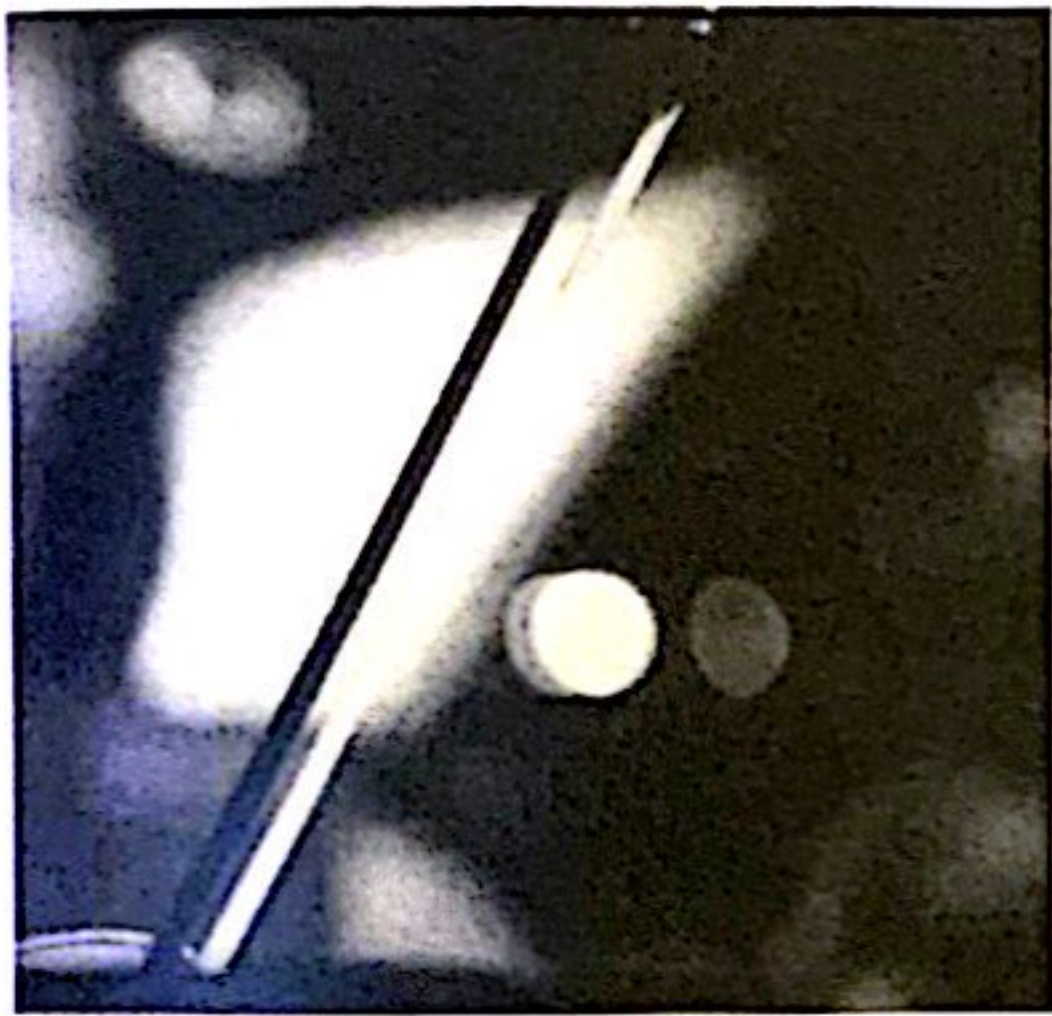
PERCUSSIÓ

Casas Castañé, Marc
Pascual Royo, Marcel
Mora, Jordi Christian

ARPA

Pinyol Grifols, Esther

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

AJUNTAMENT I ESCOLA DE MÚSICA DE CAPELLADES
AJUNTAMENT I ESCOLA DE MÚSICA D'IGUALADA
AJUNTAMENT I ESCOLA DE MÚSICA DE VIC

ORGANITZA:

ORQUESTA SIMFÒNICA SEGLE XXI

